

NIEURODZAJNY (7) ai

W pisowni łącznej (5), w rozłącznej (2).

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz urodzajny); a jasne.

sg m N nieurodzajny (3). ◇ f N nieurodzajna (3). ◇ pl N subst nieurodzajn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Nie dający plonów, owoców, nieplenny, nieplodny, nieżyzny; infecundus, infelix Mącz, Cn; inferax Mącz; caelebs, spadonius, sterilis Cn (7) : Inferax, nieplodny [!] nieurodzajny/ nieplenny/ niepożyteczny Mącz 122a; Fistulosa terra, Rzadka á pialczifta ziemiá/ która bywá polpolicie [!] nieurodzajna Mącz 129a, 132d, 133a, 164d, 403d.

W przeciwstawieniu: »plodny ... nieurodzajny« (1): Thá ziemiá wŹythká ku morzu bárzo plodna/ á we Źródku gorna Źkálfita á nie vrodzajna. BielKron 280.

W charakterystycznych połączeniach: nieurodzajne(-a) gałęzi drzewne, ziemia (3).

Szereg: »skalisty a nieurodzajny« (1): BielKron 280 cf W przeciwstawieniu.

Synonimy: głodny, nieplenny, nieplodny, nieżyzny, plony.

Cf NIEURODNY, [NIEURODZIWY], URODZAJNY